

Sygn. akt X Ga 528/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 13 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu X Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Ryszard Trzebny

Sędziowie: SSO Wanda Migdał del. SSR Jerzy Wiewiórka

Protokolant: st. sekr. sąd. Sylwia Wawrzyniak

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2014 r., w P.

na rozprawie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w P. z dnia 26 czerwca 2014 r. sygn. akt IX GC 52/14

1. oddała apelację,
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 600 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

/-/ W. M. /-/ R. T. /-/ J. W.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 26 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P. oddalił powództwo oraz kosztami procesu obciążył powoda w całości i w związku z tym zasądził od niego na rzecz pozwanego kwotę 1.217 zł.

Sąd Rejonowy ustalił, że 24 lipca 2012 r. ok. godz. 19 nastąpiła kolizja, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki N. (...) o nr rej. (...). W tym samym dniu przyjęto auto do warsztatu naprawczego. 25 lipca 2012 r. zebrano dokumentację szkodową oraz zgłoszono szkodę pozwanej. 27 lipca 2012 r. mobilny ekspert pozwanej przeprowadził pierwsze oględziny uszkodzonego pojazdu. 1 sierpnia 2012 r. (...) sp. z o.o., jako podmiot upoważniony przez pozwaną, poinformował poszkodowanego, że na podstawie własnej wyceny szkoda została ustalona na kwotę 5.933,03 zł, co nie oznacza jednak przyjęcia odpowiedzialności przez ubezpieczyciela. 6 sierpnia 2012 r. powód drogą mailową zgłosił (...) sp. z o.o. potrzebę przeprowadzenia dodatkowych oględzin uszkodzonego pojazdu. 10 sierpnia 2012 r. pozwana przeprowadziła dodatkowe oględziny. Powód kilkakrotnie wzywał pozwaną do pilnego rozliczenia szkody informując, że poszkodowany cały czas korzysta z pojazdu zastępczego. 17 sierpnia 2012 r. (...) sp. z o.o. przesłał powodowi drogą mailową kalkulację szkody, informując o niedopuszczeniu pojazdu do naprawy w związku z wystąpieniem szkody całkowitej. 23 sierpnia 2012 r. (...) sp. z o.o. potwierdził informacje zawarte w mailu, informując jednakże, że pozwana nie uznała jeszcze swojej odpowiedzialności za szkodę, ani nie określiła jej wysokości. Powód kilkakrotnie

monitował telefonicznie pozwaną celem wyliczenia szkody i wydania decyzji o wysokości odszkodowania. 14 września 2012 r. pozwana uznała swoją odpowiedzialność za przedmiotową szkodę i wydała decyzję o wypłacie odszkodowania tytułem szkody całkowitej. 19 września 2012 r. pozwana wypłaciła poszkodowanemu odszkodowanie. 1 października 2012 r. poszkodowany zwrócił pojazd zastępczy. Uszkodzony pojazd został wyprodukowany w 2006 r. W dniu kolizji przebieg wynosił około 200.000 tysięcy kilometrów. Jest to pojazd pięciosobowy, zarejestrowany jako ciężarowy. Uszkodzeniu uległa lewa strona - w tym zderzak, błotnik, lampy, przednie zawieszenie, koła przednie i tylne lewe, uwolniły się poduszki powietrzne. Poszkodowany T. D. prowadzi działalność gospodarczą w branży usług budowlanych i w tym celu korzystał ze wspomnianego pojazdu, gdyż świadczył usługi na terenie całego kraju. Uszkodzony pojazd naprawił on we własnym zakresie, gdyż zakład ubezpieczeń stwierdził szkodę całkowitą i wypłacił odszkodowanie. Przed kolizją posługiwał się tym pojazdem codziennie. Dojeżdżał ze Złotowa do P., wykonywał również prace w W. i E.. Pojazd służył mu do dowozu materiałów, często używał przyczepy. Jako pojazd zastępczy poszkodowany wynajął samochód M. (...), który spełniał jego wymagania. Pojazd ten pod względem komfortowym był niższej klasy, natomiast miał podobną ładowność. Był on wykorzystywany codziennie do celów działalności gospodarczej, podobnie jak samochód N. (...). Za jego pomocą również przewożono materiały budowlane. W okresie najmu poszkodowany był w G. W., S., E. oraz w P.. On kierował pojazdem i często jeździła z nim ekipa pracowników. T. D. dysponował w czasie likwidacji szkody innymi pojazdami. Były one przypisane do poszczególnych ekip pracowników. W lipcu 2012 r. miał on 5 - 6 samochodów. Wszystkie były wykorzystywane codziennie. Samochód N. (...) został doprowadzony przez poszkodowanego do stanu używalności. Był on przez niego wykorzystywany do prowadzenia działalności gospodarczej. Następnie T. D. sprzedał go we wrześniu 2013 r. Naprawiając go, poszkodowany nieznacznie przekroczył kwotę odszkodowania wypłaconego przez pozwaną.

W ocenie Sądu, żądanie powoda zwrotu kosztów najmu za okres 70 dni było nieuzasadnione. Zdaniem Sądu, przesądza o tym fakt poinformowania poszkodowanego już w dniu 17 sierpnia 2012 r., że uszkodzony pojazd nie zostanie dopuszczony do naprawy w związku z wystąpieniem szkody całkowitej oraz fakt dokonania wypłaty odszkodowania na rzecz T. D. w dniu 19 września 2012 r. Poszkodowany - mając wiedzę, że pojazd nie został dopuszczony do naprawy - już od 17 sierpnia 2012 r. mógł wszak rozpocząć naprawianie pojazdu we własnym zakresie. Wobec tego niezasadne było wynajmowanie samochodu zastępczego po otrzymaniu odszkodowania z tytułu szkody całkowitej. Stosownie do postanowień art. 362 i art. 826 § 1 kc, poszkodowany ma bowiem obowiązek zapobiegania i zmniejszania rozmiarów szkody. Ponadto poszkodowany w czasie likwidacji szkody dysponował 5 lub 6 pojazdami. W związku z tym Sąd wskazał, że w ramach obowiązku zmniejszenia rozmiarów szkody powinien on tak zorganizować tymczasowo pracę swoich ekip oraz sposób wykorzystywania wspomnianych pojazdów, by przedsiębiorstwo funkcjonowało prawidłowo i jednocześnie nie obciążało ubezpieczy cielą ponad racjonalną miarę. Nie sposób bowiem przyjąć wersji, że czasowe przeorganizowanie sposobu funkcjonowania przedsiębiorstwa było niemożliwe.

Apelację od powyższego wyroku złożył powód zaskarżając go w całości oraz wnosząc o jego zmianę i uwzględnienie powództwa, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu apelacyjnym wg norm przepisanych.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1. sprzeczność dokonanych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, polegającą na tym, że:

- Sąd Rejonowy oddalając powództwo przyjął, że nie było zasadne wynajmowanie samochodu zastępczego po dniu 19 września 2012 r. (data wypłaty odszkodowania), podczas gdy roszczeniem objęty jest m.in. czynsz najmu za okres od 1 do 19 września 2012 r., tj. okres przed wypłatą odszkodowania;

- Sąd Rejonowy, pomimo przyznania wiarygodności złożonym przez poszkodowanego T. D. zeznaniom dotyczącym m.in. konieczności najmowania samochodu zastępczego z uwagi na prowadzoną działalność gospodarczą i niemożność użycia pozostałych samochodów pozostających do dyspozycji firmy z uwagi na ich codzienne

wykorzystywanie, uznał, że obowiązkiem poszkodowanego było czasowe przeorganizowanie funkcjonowania przedsiębiorstwa w taki sposób, by możliwe było skorzystanie z innego samochodu, a tym samym zmniejszenie obciążania ubezpieczyciela nadmiernymi kosztami;

2. naruszenie art. 278 § 1 kpc w zw. z art. 227 kpc poprzez bezzasadne oddalenie wniosku powoda o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego i uznanie za wykazane okoliczności, które miały zostać przez biegłego zbadane, w tym uznanie, że proces likwidacyjny szkody zakończył się w dniu 1 września 2012 r., a nie w chwili zakończenia naprawy uszkodzonego pojazdu w dniu 1 października 2012 r. przeprowadzonej ze środków przyznanych w ramach odszkodowania otrzymanego w dniu 19 września 2012 r.;

3. naruszenie art. 361 kc poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, skutkujące nieuzasadnionym przyjęciem, iż pozwany w całości pokrył szkodę wyrządzoną poszkodowanemu, zaś poszkodowany nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku zapobiegania i zmniejszania rozmiarów szkody;

4. niezastosowanie art. 14 § 1 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o Ubezpieczeniach Obowiązkowych, ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych mimo zaistnienia przesłanek dla jego użycia, skutkujące nieuzasadnionym przyjęciem, że pozwany mimo niespełnienia w wymaganym przez w/w ustawę terminie ciążącego na nim obowiązku wypłaty poszkodowanemu odszkodowania dochował należytej staranności w zakresie likwidacji przedmiotowej szkody.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o jej oddalenie jako bezzasadnej oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy dokonał w niniejszej sprawie odmiennych ustaleń, niż Sąd I instancji, dzielając jednak jego zapatrywanie, że powództwo jest bezzasadne. Uwadze Sądu Rejonowego umknęło mianowicie, że powód zawarł z poszkodowanym T. D. umowę użyczenia pojazdu zastępczego marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Umowa użyczenia ma natomiast, zgodnie z art. 710 kc, charakter nieodpłatny. Zauważyć również należy, że przesłuchiwany w charakterze świadka T. D. zeznał, że nic nie zapłacił za najem pojazdu zastępczego. W świetle powyższego Sąd Okręgowy powziął poważne wątpliwości co do wiarygodności umowy najmu pojazdu zastępczego z 24 lipca 2012 r., której przedmiotem miał być ten sam pojazd, który powód oddał poszkodowanemu na bezpłatne używanie. Zważywszy, że Umowa wynajmu samochodu pochodzi z tej samej daty, co umowa użyczenia, a wytworzona została przez powoda, okoliczności sprawy wskazują, że została ona wytworzona li tylko na potrzeby uzyskania odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego. Skoro zaś poszkodowany nie poniósł żadnej, na skutek konieczności najmu pojazdu zastępczego szkody, gdyż pojazd zastępczy był mu oddany do bezpłatnego użytku, to żądanie wypłaty odszkodowania z tego tytułu skierowane do ubezpieczyciela, nie ma podstaw. W związku z powyższym zbędne jest odnoszenie się do ustaleń poczynionych przez Sąd I instancji, że powód z chwilą dowiedzenia się o przyjęciu przez ubezpieczyciela szkody całkowitej, tj. 17 sierpnia 2012 r. mógł przystąpić do naprawy pojazdu we własnym zakresie i niezasadne było wynajmowanie pojazdu zastępczego po otrzymaniu odszkodowania.

Nadto zauważyć należy, że z adnotacji poczynionej na umowie zatytułowanej zlecenie naprawy powypadkowej/wypożyczenia auta zastępczego z 24 lipca 2012 r. wynika, że poszkodowany dokonał zwrotu pojazdu zastępczego 11 września 2012 r. Korespondują z tym zeznania T. D., który przyznał, że pojazd zastępczy zdał na kilka dni przed otrzymaniem odszkodowania, co wszak nastąpiło 19 września 2012 r. Również z tego względu żądanie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres po 11 września 2012 r. nie byłoby zatem uzasadnione.

Odnosząc się natomiast do zarzutu nieprzeprowadzenia przez Sąd I instancji dowodu z opinii biegłego wskazać należy, że biegły sądowy mógłby, co najwyżej obliczyć jedynie hipotetyczny czas niezbędny do doprowadzenia

uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed kolizji, co oznaczałoby, iż jego opinia sprowadzałaby się de facto do określenia technologicznego okresu naprawy, stanowiącego pewną teoretyczną wartość, nie przekładającą się na okoliczności sprawy. Natomiast ustalenie technologicznego czasu naprawy uszkodzonego samochodu, nie mogłoby być miarodajne dla określenia faktycznego rozmiaru szkody, której wyrównania od pozwanej domagał się powód. Biegły nie mógłby natomiast dokonać ustaleń co do okoliczności zakreślonych w tezie dowodowej.

Wobec konstatacji, że poszkodowany nie poniósł z tytułu najmu pojazdu zastępczego żadnych kosztów, gdyż wiązała go z powodem umowa o charakterze nieodpłatnym, żądanie pozwu należało uznać za nieuzasadnione.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania w instancji odwoławczej orzeczono, stosownie do wyniku sporu, na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc oraz § 6 pkt 4 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2002 r. Nr 163 poz. 1348).

SSO Wanda Migdał SSO Ryszard Trzebny SSR Jerzy Wiewiórka